

Една — си спомнямъ азъ — бѣда
И вамъ я нежелая:
Измокренъ въ морската вода,
Не можехъ да изтрая.

За щастие стигнахъ азъ брѣга,
Дърво едно избрахъ си;
На твърдо седнахъ, азъ снага
Подпрѣхъ и тъй поспахъ се.

Събуденъ — тихо околъ менъ.
Тогава азъ рѣшихъ се,
Къмъ наший корабъ разрушенъ •
Прѣплавахъ и качихъ се.